

برای آزادی فوری و بی قید شرط علی نجاتی، رضا شهبابی و سایر کارگران و زندانیان سیاسی بکوشیم

اطلاعیهای که مورخ 15 نوامبر 2011 توسط نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - در خارج کشور در مورد علی نجاتی و رضا شهبابی دو کارگر زندانی انتشار یافته، آمده است: " رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی بی توجه به تمامی اخطارها و تذکرات محافل کارگری در مورد وضعیت سلامتی علی نجاتی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و حتی تأییدیه ی پزشکی دال بر عدم توانائی وی برای تحمل یک سال دیگر زندان تحمیلی، روز 12 نوامبر ایشان را که برای ارائه مدارک پزشکی اش به دادگاه مراجعه کرده بود، دستگیر و زندانی نمود. این عمل جنایتکارانه، نهایت سبیت و کینه توزی این رژیم ضد بشری حامی سرمایه را می رساند که برخلاف تمام قوانین بین المللی و اصول انسانی، حتی از محبوس کردن یک فعال کارگری با چنین وضعیت جسمی و عواقب خطرناک ناشی از بیماری هایش، خود داری نمی کند. ما ضمن این که اساساً صدور حکم زندان برای علی نجاتی (اکنون برای دومین بار و به مدت یک سال) و دیگر فعالین کارگری و سایر جنبش های اجتماعی را باطل و نادرست می دانیم، خواهان لغو آن و آزادی فوری و بدون قید و شرط علی نجاتی هستیم. ما رژیم جمهوری اسلامی و مشخصاً قاضی و دادستان این پرونده را مستول سلامتی و جان علی نجاتی می دانیم."

حزب ما ضمن پشتیبانی از این اطلاعیه و حمایت از کارگران زندانی و همه زندانیان سیاسی مدتهاست اقدامات مشخص بین المللی در همبستگی با کارگران ایران انجام داده و با ارسال نامه به احزاب مارکسیست لنینیست جهان و اتحادیه های کارگری نظر آنها را به مسائل کارگری ایران از جمله زندانیان سیاسی و سرکوب کارگران جلب نموده و خواهان همبستگی با کارگران ایران و آکسیون های عملی علیه جمهوری اسلامی گردیده است. در نامه ای که در اکتبر ماه امسال به احزاب کمونیست و بیش از 50 اتحادیه و سازمان کارگری ارسال داشته، آورده است:

«..... رژیم جمهوری اسلامی ایران شرایط بسیار دشوار اقتصادی برای کارگران و زحمتکشانش ایجاد نموده است. صدها اعتصاب و تظاهرات برای دریافت حقوق معوقه، برای افزایش دستمزد، برای بالابردن حد اقل حقوق ماهانه، برای شرایط بهتر کار، برای تشکیل سندیکای مستقل و برای حذف پیمانکاری و قراردادهای موقت صورت گرفته است. در بسیاری از بخش های اقتصادی، عقد قراردادهای موقت و پیمانکاری، سیاستی است که کارفرمایان برای استثمار بیشتر کارگران اتخاذ کرده اند و این سیاست توسط رژیم جمهوری اسلامی حمایت می شود. این سیاست از سیاست های نتولیرالی سازمان تجارت جهانی نشأت گرفته و توسط آن به کشورهای عضو دیکته می شود. این سیاست خانمان برانداز مشکل عموم کارگران ایران در بخش های مختلف اقتصادی است. کارگران، چه رسمی و مداوم و چه غیر رسمی و موقت، به این نتیجه رسیده اند که در حذف این پدیده ضد کارگری دارای منافع مشترک هستند.

مطالبه تشکیل سندیکای کارگری نیز یکی از مطالبات عمومی کارگران ایران در بخش های مختلف نیروی کار است. رژیم ضد کارگری اسلامی ایران بسیاری از فعالین کارگری را به خاطر تلاش در جهت برپائی تشکل مستقل زندانی و شکنجه نموده است. بسیاری از رهبران جنبش اتحادیه ای در ایران سال های طولانی زندان را پشت سر نهاده اند. تشکیل سندیکای مستقل کارگری کابوسی برای رژیم جمهوری اسلامی است. رژیم ایران اتحاد کارگران را تهدیدی مرگ آور برای خود می داند و به همین دلیل سعی می کند که هر جنبشی در جهت برپائی تشکل مستقل را خفه کند. با وجود سرکوب وحشیانه رژیم جمهوری اسلامی، کارگران و زحمتکشانش ایران با پیگیری و تلاش خستگی ناپذیر خود توانسته اند چندین سندیکا در بخش های مختلف صنعتی تشکیل دهند. تلاش و کوشش در این جهت در بخش های دیگر هم به وضوح دیده می شود. جهت حرکت جنبش کارگران در سمت کسب موفقیت و به عقب راندن کارفرمایان و رژیم حامی آنها است.

حزب کار ایران (نوفان) از کارگران و تمامی مردم ایران می خواهد که مبارزات خود را علیه رژیم سرمایه داری و ضد کارگری جمهوری اسلامی شدت بخشند. ما کارگران و زحمتکشانش ایران را تشویق

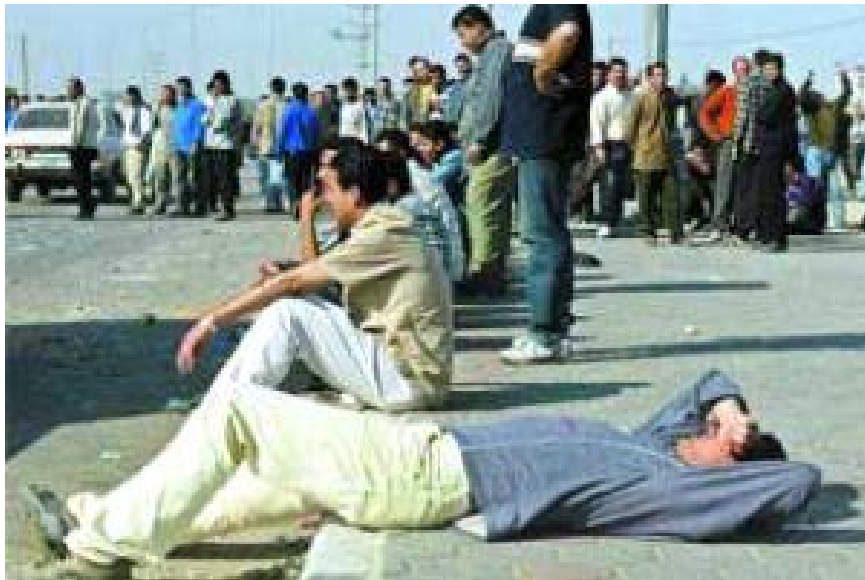
می نمائیم که همبستگی خود را با مبارزات رفقای کارگر خود در بخش‌های مختلف نیروی کار ابراز دارند. مطالبات و خواست‌های یک بخش از کارگران، مطالبات و خواست‌های تمامی کارگران و زحمتکشان ایران است. دستاوردهای مبارزاتی یک بخش از کارگران دستاوردی است برای همه کارگران و مردم. پیروزی نهائی در اتحاد همه کارگران و زحمتکشان در زیر پرچم حزب طبقه کارگر است. این تنها مسیر ممکن برای رهائی طبقه کارگر ایران از یوغ بندگی سرمایه‌داری است»

انتشار این نامه در دفاع از مطالبات کارگران و آزادی فوری آنها از زندان مورد توجه بسیاری از احزاب و سازمان‌های بین‌المللی قرار گرفت و در نشریات حزب مارکسیست لنینیست اسپانیا و هندوستان و چند حزب و اتحادیه کارگری انعکاس یافته و این امر نمی تواند موجب مسرت و شادمانی ما و دیگر فعالین کارگری، نیروهای مترقی و انقلابی قرار نگیرد. حزب ما به این اقدامات بین‌المللی خود قاطعانه ادامه می دهد و در جهت آزادی فوری کارگران شریف زندانی تمام مساعی خود را به کارخواهد گرفت.

**زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران علیه سرمایه‌داران
دست رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی از فعالین کارگری و همه مردم ایران کوتاه باد!
برای آزادی فوری علی نجاتی، رضا شهابی و همه زندانیان سیاسی بکوشیم.**

* * * * *

معجزه حل معضل بیکاری در ام القرای اسلام

اگر حضرت محمد در قرآن 16 بار گفته است که نمی تواند معجزه کند و معجزه کار خداست. مقامات جمهوری اسلامی در طی 33 سال حاکمیت باندهای مافیائی معمم و مکلا و برادران قاچاقچی و تجار محترم سالانه بیش از 16 هزار بار معجزه می کنند. یکی از این معجزات حل مشکل بیکاری به شیوه دولت "عدالت خواه" دکتر احمدی نژاد است .

خبرگزاری مهر در 14 مهرماه 1390 در گزارشی از سفر دکتر محمود احمدی نژاد به شهر کبودر آهنگ استان همدان می نویسد: " محمود احمدی نژاد با بیان این که دولت برای ایجاد 2.5 میلیون شغل در سال جاری و 2.5 میلیون شغل در سال آینده برنامه ریزی کرده است ، می گوید: بیکاری را تا سال آینده با ایجاد 5 میلیون شغل ریشه کن خواهیم کرد".

داریوش قنبری، نماینده مجلس در نشست مجلس خطاب به محمود احمدی نژاد در این رابطه می گوید: "پس از گذشت 6 سال از ریاست جمهوری جنابعالی اکنون مردم ایران به لحاظ اقتصادی تبدیل به دو دسته شده‌اند، یا بیکار هستند، یا بدهکار. وی اضافه می کند: " به جای آمدن پول نفت بر سر سفره‌ها احکام جلب بانک‌ها برای مطالبات بانک‌ها از بدهکاران به در خانه‌های مردم می رود. آقای احمدی نژاد با نادیده گرفتن همه واقعیات جامعه در حوزه‌های اقتصادی و انواع فشارهای تورمی و گرانی، حرف‌های خیال پردازانه می زند که

نمونه‌های آن ایجاد دو و نیم میلیون شغل در سال جاری و دادن 1000 متر زمین برای ساخت ویلا به مردم است. اکنون سؤال این است با گذشت هشت ماه از سال جاری چه تعداد از این شغل‌های وعده داده شده ایجاد شده‌اند. آیا می‌دانید برای ایجاد دو و نیم میلیون شغل در کشور افزایش نرخ رشد اقتصادی باید 25 درصد باشد در حالی که بنا بر برخی آمارها این نرخ حدود یک درصد است.

مطابق طرح آمارگیری نیروی کار مرکز آمار ایران جمعیت فعال کشور (شامل مجموع افراد شاغل و جویای کار) در سال 1384، بیست و سه میلیون و دویست و نود هزار نفر بوده که در سال 1388 به بیست و سه میلیون و هشتصد و چهل هزار نفر رسیده است. به این ترتیب طی چهار سال 550 هزار نفر و به عبارت دیگر سالانه حدود 140 هزار نفر وارد بازار کار شده‌اند. البته باید به دو نکته نیز توجه داشت یکی این که سالانه به طور متوسط حدود هفتصد هزار نفر به جمعیت متقاضی کار اضافه می‌شود و دوم این که طبق آمار رسمی رشد اقتصادی در این سال‌ها بین 6.5 تا 4 درصد اعلام شده است که در سال جاری به یک تا صفر درصد کاهش یافته است. حال چگونه امکان دارد در شرایطی که به دلیل سیاست‌های ضد ملی و مافیائی اقتصادی حاکم که در جهت تخریب تولید صنعتی و کشاورزی داخلی و گسترش هر چه بیشتر واردات به نفع تجار محترم و برادران قاچاقچی عمل می‌شود و روزانه خبر بسته شدن و ورشکستگی مراکز تولیدی و **اخراج‌های دسته** می‌رسد تا سال آینده 5 میلیون شغل به وجود آورد؟ این سؤال است که پاسخ آن را تمام ملت ایران به خوبی می‌دانند. معجزه دروغ! چیزی که به وفور در ایران اسلامی تولید شده و تاحد تهوع به خورد مردم می‌دهند.

روزنامه شرق در مطلبی تحت عنوان "آمار دولت در مورد بیکاری دروغ است" می‌نویسد:
"امروز دیگر برای پیدا کردن بیکاری نیازی نیست پی افراد بی سواد یا دیپلمه باشید چرا که خیلی راحت می‌توان از یک جامعه **هدف** 100 نفری حداقل 50، 60 نفر کارشناس (لیسانس) بیکار، 10 الی 15 نفر کارشناس ارشد، یکی، دو نفر دکترا و دست آخر 20 تا 30 فرد کم سواد پیدا کرد".

خیز نماینده مجلس در رابطه با آمار بیکاری دولت می‌گوید: "من در حالی که از وضعیت تعطیلی کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی از نزدیک اطلاع دارم و هر روز بر حجم بیکاران افزوده می‌شود چگونه باید این آمار را باور کنم؟"

سید محمد پور فاطمی نماینده تنگستان می‌گوید: "از مسئولان می‌خواهیم از این دروغ‌ها کمتر بگویند، در استان بوشهر 95 هزار نفر در پارس جنوبی مشغول به کار بودند اما در حال حاضر تنها زیر 8 هزار نفر مشغول به کار هستند. آقایان چطور می‌گویند که بیکاری کم شده است. آمار اشتغال دولت غیر واقعی است و باید از آقای احمدی نژاد بیرسیم این آمار غلط را از کجا می‌آورد؟"

بانک مرکزی در گزارشی مطرح می‌کند که طی سال‌های 84 تا پایان 89، هفتصد و سی هزار شغل در بخش کشاورزی از بین رفته است.

خبرگزاری ایلنا در گزارشی از مصاحبه با دبیر سندیکای صنعت برق ایران نسبت به خطر بیکاری 900 هزار نیروی کار این صنعت هشدار می‌دهد.

اکونومیست در ماه ژوئن 2011 نیروی کار ایران را 26 میلیون و 400 هزار و نرخ بیکاری را 14.1 درصد اعلام نمود و پیش بینی می‌کند در دو سال آینده نیز نرخ بیکاری 15 درصد خواهد بود.

عبدالرضا ترابی عضو کمیسیون اقتصادی مجلس نرخ واقعی بیکاری در ایران را بالای 30 درصد و جمعیت بیکار را دست کم 7.5 میلیون نفر می‌داند.

روزنامه اعتماد در مطلبی تحت عنوان "7 عامل اساسی نرخ بالای بیکاری در ایران" ضمن نا موفق خواندن طرح خصوصی سازی شرکت‌های دولتی اعلام می‌کند در طی چهار سال اخیر بیش از 1400 شرکت خصوصی شده در ایران اعلام ورشکستگی کرده‌اند که مسلماً این مسئله تشدید مشکل بیکاری را به دنبال داشته است.

حال دولت "عدالت خواه" جناب آقای دکتر احمدی نژاد برای حل مشکل رو به گسترش بیکاری به معجزه دروغ و جعل آمار رو آورده و با طرح این که افرادی حتی با یک ساعت کار در هفته شاغل محسوب می‌شوند، می‌خواهد مشکل بیکاری را حل کند.

نقل از توفان الکترونیکی شماره 65 نشریه الکترونیکی حزب کار ایران آذر ماه 1390

www.toufan